

Sygn. akt II K 17/17

WYROK ŁĄCZNY

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 sierpnia 2017 roku

Sąd Okręgowy w Sieradzu, w II Wydziale Karnym, w składzie:

Przewodniczący: SSO Marek Podwójniak

Protokolant: sekr. sąd. Patrycja Tokarek

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Sieradzu Włodzimierza Klimaszewskiego

po rozpoznaniu dnia 22 sierpnia 2017 r.

sprawy **M. Ś. (1)**

urodzonego (...) w (...), syna (...) i (...),

SKAZANEGO PRAWOMOCNYMI WYROKAMI:

A. Sądu Okręgowego w Sieradzu z dnia 07 lutego 2013 roku wydanym w sprawie II K 36/10 za przestępstwa określone w:

- art. 291 § 1 k.k. popełnione w lutym 2008 roku,

- art. 291 § 1 k.k. popełnione w styczniu 2009 roku,

ujęte w ramy ciągu przestępstw określonego w art. 91 § 1 k.k. na karę 1(jeden) roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 (trzy) lat oraz karę – na podstawie art. 71 § 1 k.k. - 100 (sto) stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych,

B. Sądu Rejonowego w Lipnie z dnia 23 września 2014 roku wydanym w sprawie VII K 198/14 za przestępstwo określone w art. 270 § 1 k.k. popełnione w dniu 27 maja 2014 roku na karę 200 (dwieście) stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych,

C. Sądu Rejonowego w Sieradzu z 13 listopada 2015 roku wydanym w sprawie II K 691/14 za przestępstwo określone w art. 56 ust. 3 ustawy z 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii – w brzmieniu obowiązującym w dniu 8 grudnia 2011 roku w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. popełnione w okresie od stycznia 2007 r. do stycznia 2008 r. na karę 2 (dwa) lat pozbawienia wolności oraz karę 180 (sto osiemdziesiąt) stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki na karę 10 (dziesięć) złotych,

D. Sądu Rejonowego w Sieradzu z dnia 19 maja 2016 roku wydanym w sprawie II K 928/15 za przestępstwa określone w:

- art. 209 § 1 k.k. popełnione w okresie od października 2012 r. do 20 października 2015 r.,

- art. 209 § 1 k.k. popełnione w okresie od października 2012 r. do 20 października 2015 r.,

ujęte w ramy ciągu przestępstw określonego w art. 91 § 1 k.k. na karę 6 (sześć) miesięcy ograniczenia wolności polegającej na obowiązku wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwadzieścia) godzin w stosunku miesięcznym

W PRZEDMIOCIE WYDANIA WYROKU ŁĄCZNEGO:

1. na podstawie art. 85 § 1, 2 i 3 k.k. oraz art. 86 § 1 i 2 k.k. oraz art. 87 § 1 k.k. jak również art. 91 § 2 k.k. orzeka wobec M. Ś. (1):

a) jedną łączną karę 2 (dwa) lat i 1 (jeden) miesięcy pozbawienia wolności w miejsce:

- kary 2 (dwa) lat pozbawienia wolności wymierzonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Sieradzu z 13 listopada 2015 roku w sprawie II K 691/14,

- kary 6 (sześć) miesięcy ograniczenia wolności wymierzonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Sieradzu z 19 maja 2016 roku w sprawie II K 928/15,

b) jedną łączną karę 280 (dwieście osiemdziesiąt) stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10,00 (dziesięć 00/100) złotych w miejsce:

- kary 200 (dwieście) stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10,00 (dziesięć 00/100) złotych wymierzonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Lipnie z 23 września 2014 roku w sprawie VII K 198/14,

- kary 180 (sto osiemdziesiąt) stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10,00 (dziesięć 00/100) złotych wymierzonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Sieradzu z 13 listopada 2015 roku w sprawie II K 691/14

2. na podstawie art. 572 k.p.k. umarza postępowania o wydanie wyroku łącznego co do wyroku Sądu Okręgowego w Sieradzu z 07 lutego 2013 roku wydanego w sprawie II K 36/10,

3. uznaje wyroki:

- Sądu Rejonowego w Lipnie z 23 września 2014 roku w sprawie II K 198/14 w zakresie kary grzywny,

- Sądu Rejonowego w Sieradzu z 13 listopada 2015 roku w sprawie II K 691/14 w zakresie kary pozbawienia wolności oraz kary grzywny,

- Sądu Rejonowego w Sieradzu z 19 maja 2016 roku w sprawie II K 928/15 w zakresie kary ograniczenia wolności

za pochłonięte niniejszymi wyrokiem łącznym, a w pozostałej części wyroki te podlegają odrębnemu wykonaniu.

4. na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonych

- w punkcie 1 a łącznej kary pozbawienia wolności zalicza okresy: zatrzymania w dniu 20 maja 2009 roku – 1 (jeden) dzień oraz odbywania kary pozbawienia wolności w sprawie II K 691/14 Sądu Rejonowego w Sieradzu,

- w punkcie 1 b łącznej kary grzywny uiszczoną tytułem grzywny w sprawie VII K 198/14 Sądu Rejonowego w Lipinie kwotę 493,00 (czteryście dziewięćdziesiąt trzy 00/100) złote,

5. zwalnia M. Ś. (1) od zapłaty poniesionych w sprawie o wydanie wyroku łącznego wydatków obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 17/17

UZASADNIENIE

Skazany M. Ś. (1) wystąpił z wnioskiem o wydanie wobec niego wyroku łącznego, który obejmowałby orzeczenia ferowane w sprawach II K 78/93 Sądu Rejonowego w Sieradzu, II K 57/93 Sądu Wojewódzkiego w Sieradzu i II W 698/14 Sądu Rejonowego w Sieradzu.

Postanowieniem Sądu Rejonowego w Sieradzu wydanym 06 czerwca 2017 r. w sprawie II K 16/17 uznano się niewłaściwym i sprawę o wydanie wobec M. Ś. (1) wyroku łącznego według właściwości przekazano Sądowi Okręgowemu w Sieradzu.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

M. Ś. (1) skazany został wyrokami (d. informacja o osobie z Krajowego Rejestru Karnego k. 4 – 5 odwr. i k. 18 – 19 odwr. wyjaśnienia skazanego k. 68 odwr.):

A. Sądu Okręgowego w Sieradzu z 07 lutego 2013 r. wydanym w sprawie **II K 36/10** za przestępstwa określone w:

art. 291§1 k.k. polegające na tym, że w lutym 2008 r. w (...) woj. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej nabył od M. W. papierosy różnych marek w ilości 90 kartonów o łącznej wartości 4.800 złotych wiedząc o tym, że papierosy te pochodzą z przestępstwa, działając tym samym na szkodę I. J. i A. A. i (...) (...);

art. 291§1 k.k. polegające na tym, że w styczniu 2009 r. w (...), woj. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, nabył od M. W. 996 paczek papierosów różnych marek o wartości łącznej 8.022,60 złotych wiedząc o tym, że papierosy te pochodzą z przestępstwa, czym działał na szkodę (...) w (...)

przy uznaniu, że zostały one popełnione w warunkach ciągu przestępstw określonych w art. 91§1 k.k. – wymierzono mu karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat oraz na podstawie art. 71§1 k.k. – grzywnę 100 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 złotych – postanowieniem z 30.09.2014 r. zarządzono zastępczą karę pozbawienia wolności w wymiarze 47 stawek dziennych i częściowo skazany wykonał karę zastępczą pozbawienia wolności, a pozostała do wykonania grzywna została uiszczona (d. odpis wyroku – k. 20 – 39);

B. Sądu Rejonowego w Lipnie (w VII Zamiejscowym Wydziale Karnym w Rypinie) z 23 września 2014 r. w sprawie **VII K 198/14** za przestępstwo określone w art. 270§1 k.k. polegającego na tym, że w dniu 27 maja 2014 r. w Komendzie Powiatowej Policji w Rypinie, województwo kujawsko – pomorskie, podrobił na protokole zatrzymania osoby podpis P. T. wpisując w miejsce – protokół osobiście odczytałem – podpis o treści (...) – wymierzono mu karę 200 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 złotych – postanowieniem z 17.12.2015 r. rozłożono płatność grzywny na raty; 12.01.2017 r. zawieszono postępowanie wykonawcze w zakresie grzywny; dotychczas z tej kary uiszczona została kwota 493 złote (d. wyrok k. 61 załączonych akt VII K 198/14 Sądu Rejonowego w Lipnie, informacja o wykonaniu kary k. 62);

C. Sądu Rejonowego w Sieradzu z 13 listopada 2015 r. w sprawie **II K 691/14** za przestępstwo określone w art. 56 ust. 3 ustawy z 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 z 2005 r., poz. 1485 z późn. zm.) w brzmieniu obowiązującym w dniu 08 grudnia 2011 r. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 4§1 k.k. polegające na tym, że w okresie od stycznia 2007 r. do stycznia 2008 r. w (...), działając w krótkich ostępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom art. 33 – 35 i 39 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 z 2005 r., poz. 1485 z późn. zm.) uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami środków odurzających w ten sposób, że przekazał osobom odpowiadającym w odrębnym postępowaniu celem dalszej odprzedaży 2 kilogramy marihuany (suszu konopi indyjskich) – wymierzono mu karę 2 lat pozbawienia wolności z zaliczeniem na jej poczet 1 dnia zatrzymania w dniu 20.05.2009 r. przyjmując, iż ten dzień zatrzymania jest równoważny jednemu dniowi kary pozbawienia wolności oraz karę 180 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 złotych – karę pozbawienia wolności skazany rozpoczął wykonywać 31 sierpnia 2016 r. a data jej końca to 30.08.2018 r.; postanowieniem z 11.04.2017 r. zarządzono wobec skazanego wykonanie zastępczej kary pozbawienia wolności za nieuiszczoną karę grzywny w wymiarze 90 dni, która to kara ma być wykonywana w okresie 30.08.2018 r. – 28.11.2018 r. (d. odpis wyroku k. 10 – 10 odwr., opinia o skazanym k. 52 – 52 odwr.);

D. Sądu Rejonowego w Sieradzu z 19 maja 2016 r. w sprawie **II K 928/15** za przestępstwa określone w:

art. 209§1 k.k. polegające na tym, że w okresie od października 2012 r. do 20 października 2015 r. (...)uporczywie uchylał się od ciężącego na nim z mocy ustawy i skonkretyzowanego w wyroku Sądu Rejonowego w Sieradzu w sprawie III RC 209/01 obowiązku opieki poprzez nielożenie na utrzymanie córki K. Ś. narażając ją na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych;

art. 209§1 k.k. polegające na tym, że od października 2012 r. do 20 października 2015 r. w (...) uporczywie uchylał się od ciężącego na nim z mocy ustawy i skonkretyzowanego wyrokiem Sądu Rejonowego w Sieradzu w sprawie III RC 403/12 obowiązku opieki poprzez nielożenie na utrzymanie córki O. Ś. i syna P. Ś., narażając ich na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych,

przy uznaniu, że zostały one popełnione w warunkach ciągu przestępstw określonych w art. 91§1 k.k. – wymierzono mu karę – przy zastosowaniu art. 34§1 k.k. i §1a pkt 2 k.k. – 6 miesięcy ograniczenia wolności polegającą na obowiązku wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym – postanowieniem z 15 grudnia 2016 r. w sprawie II Ko 2954/16 Sąd Rejonowy w Sieradzu zawiesił wobec M. Ś. (1) postępowanie wykonawcze w zakresie orzeczonej wobec niego wskazanym wyrokiem kary ograniczenia wolności (d. odpis wyroku k. 9 – 9 odwr. oraz postanowienie z 15.12.2006 r. Sądu Rejonowego w Sieradzu k. 192 - 192 odwr. załączonych akt II K 928/15 Sądu Rejonowego w Sieradzu).

M. Ś. (1) urodził się (...); posiada wykształcenie zawodowe – z zawodu jest stolarzem; przed osadzeniem go w zakładzie karnym nigdzie na stałe nie był zatrudniony; ciąży na nim zobowiązanie alimentacyjne na dzieci – z tego tytułu posiada zadłużenie w wysokości przekraczającej 60.000 złotych (dane osobo-poznawcze k. 68 – 68 odwr. oraz wyjaśnienia skazanego k. 68 odwr.).

Postawę i zachowanie M. Ś. (1) w trakcie odbywania kary pozbawienia wolności oceniono jako właściwe. Przestrzega on przepisów porządku wewnętrznego oraz wymogów zawartych w kodeksie karnym wykonawczym. Nie był karany dyscyplinarnie, dwukrotnie go nagradzano a raz przyznano ulgę. W stosunku do przełożonych prezentuje postawy regulaminowe. W zakładzie karnym nie jest odpłatnie zatrudniony – o pracę taką nie zabiegał. Nie deklaruje przynależności do podkultury przestępczej. Nie przejawia skłonności do dominacji czy posługiwania się przemocą. W warunkach izolacji nie dokonywał samouszkodzeń. Nie były stosowane wobec niego środki przymusu bezpośredniego. Nie uczestniczył w zdarzeniach mogących mieć negatywny wpływ na bezpieczeństwo w zakładzie karnym. Dotychczas nie brał udziału w programach resocjalizacyjnych. Nie stwierdzono u niego uzależnienia w jakiegokolwiek postaci. Karę pozbawienia wolności odbywa w systemie zwykłym – jest negatywnie ukierunkowany do oddziaływań wychowawczych określonych w art. 67 k.k.w. Wolny czas spędza głównie na oglądaniu programów TV, czytaniu prasy i książek. W stopniu dobrym dba o czystość i porządek w celi mieszkalnej. Sporadycznie uczestniczył w dostępnych programach zajęć k-o. Kontakt zewnętrzny utrzymuje z żoną i córką, z którymi jest silnie związany emocjonalnie. Po opuszczeniu zakładu karnego ma zapewnione miejsce zamieszkania. Dobrze jest przystosowany do warunków izolacji penitencjarnej. Wobec popełnionych przestępstw jak również dotychczasowego trybu życia prezentuje umiarkowanie krytyczny stosunek. Prognoza penitencjarna co do niego jest niepewna (d. opinia o skazanym – k. 52 – 52 odwr., wyjaśnienia skazanego k. 68 odwr.)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Przed orzeczenie kary łącznej (w ramach wyroku łącznego) wobec M. Ś. (1) Sąd w pierwszej kolejności musiał zdecydować, czy do skazanego będą miały zastosowanie przepisy kodeksu karnego w brzmieniu po nowelizacji tego kodeksu dokonanej ustawą z 20 lutego 2015 r. Zgodnie bowiem z art. 19 ust. 1 wspomianej ustawy (ustawa z 20.02.2015 r. o zmianie ustawy – kodeks karny oraz niektórych innych ustaw – Dz.U. z 20 marca 2015 r. poz. 396) przepisów rozdziału IX ustawy (dotyczących kary łącznej) w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Przed przystąpieniem do przedstawienia przyczyn dokonanego w tej mierze wyboru stwierdzić trzeba, że wyrok łączny jest instytucją karnoprawną, jakiej zadaniem jest realizacja prawa karnego materialnego w zakresie kary łącznej w stosunku do osoby prawomocnie skazanej różnymi wyrokami na kary tego samego rodzaju lub inne podlegające połączeniu.

Oceny czy zachodzi potrzeba, o której mowa w art. 19 ust. 1 in fine cyt. ustawy należy dokonywać według przepisów rozdziału IX kodeksu karnego w nowym brzmieniu. Jeżeli zgodnie z tymi przepisami należałoby połączyć karę orzeczoną prawomocnie po 30 czerwca 2015 r. z jedną albo większą liczbą kar orzeczonych prawomocnie przed 01 lipca 2015 r. wówczas należy na podstawie art. 4§1 k.k. rozstrzygnąć, czy stosować dalej przepisy rozdziału IX w nowym brzmieniu, czy też w brzmieniu obowiązującym do 30 czerwca 2015 r. (za: J.Majewski, Komentarz do niektórych przepisów ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – kodeks karny oraz niektórych innych ustaw [w:] Kodeks Karny, komentarz do zmian 2015 – opubl. LEX 2015).

Wobec M. Ś. (1) zapadły wyroki, które uprawomocniły się przed dniem 01 lipca 2015 r. jak i po tej dacie. Przed wskazaną datą uprawomocniły się wyroki wydane w sprawach: II K 36/10 Sądu Okręgowego w Sieradzu (wydany 07.02.2013 r.), VII K 198/14 Sądu Rejonowego w Lipnie (wydany 23.09.2014 r.). Natomiast po tym dniu wydano wyroki w sprawach II K 691/14 i II K 928/15 Sądu Rejonowego w Sieradzu – odpowiednio 13.11.2015 r. i 19.05.2016 r.

Na podstawie obowiązujących do 01.07.2015 r. przepisów kary orzeczone w dwóch pierwszych sprawach nie podlegałyby połączeniu, gdyż czyn będący przedmiotem rozpoznania w sprawie VII K 198/14 Sądu Rejonowego w Lipnie dokonany został po wyroku wydanym w sprawie II K 36/10 Sądu Okręgowego w Sieradzu. W świetle art. 85 k.k. obowiązującego poprzednio Sąd orzekał karę łączną, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przepisów, zanim zapadł pierwszy wyrok nieprawomocny, co do któregośkolwiek z nich i orzeczono za nie kary tego samego rodzaju lub inne podlegające łączeniu. Z kolei wydany w sprawie II K 691/14 Sądu Rejonowego w Sieradzu dotyczył czynów dokonanych w okresie od stycznia 2007 r. do stycznia 2008 r. i w takim ujęciu można byłoby rozważać problematykę kary łącznej obejmującej kary wymierzone tym wyrokiem z karami orzeczonymi w sprawie II K 36/10 Sądu Okręgowego w Sieradzu. Nie stanowiłoby przy tym przeszkody wykonanie kar z tej ostatniej sprawy (minął bowiem okres próby związany z warunkowym zawieszeniem wymierzonej kary pozbawienia wolności a grzywnę także wykonano – częściowo przez jej uiszczenie a częściowo w formie zastępczej kary pozbawienia wolności), albowiem wedle art. 92 k.k. (obowiązującego do 30 czerwca 2015 r.) wydaniu wyroku łącznego nie stało na przeszkodzie, że poszczególne kary wymierzone za należące do ciągu przestępstw lub zbiegające się przestępstwa zostały już w całości albo w części wykonane. Jednakże w przypadku M. Ś. (1) brak jest podstaw do przyjęcia istnienia przesłanek z art. 69 k.k. (w kształcie obowiązującym także do 30.06.2015 r.) a przez to nie ma możliwości rozważenia zastosowania instytucji określonej w art. 89§1 k.k. również w uprzednim brzmieniu.

Poczynione rozważania uzasadniają zapatrywanie o zasadności orzekania w przedmiocie kary łącznej w stosunku do M. Ś. (1) w oparciu o obecnie obowiązujące przepisy. Zgodnie z treścią art. 85§2 k.k. podstawą orzeczenia kary łącznej są kary podlegające wykonaniu. Jak zaś wynika ze zgromadzonego w sprawie materiału wobec skazanego wykonana została już orzeczone – o czym wcześniej była już mowa – w sprawie II K 36/10 Sądu Okręgowego w Sieradzu kara (dotyczy to zarówno kary pozbawienia wolności jak i grzywny). Z tego też powodu łączeniu podlegały kary wymierzone wyrokami wydanymi w sprawach VII K 198/14 Sądu Rejonowego w Lipnie (kara grzywny), II K 691/14 Sądu Rejonowego w Sieradzu (kara pozbawienia wolności i kara grzywny) oraz II K 928/15 Sądu Rejonowego w Sieradzu (kara ograniczenia wolności w uwarunkowaniach zakreślonych przepisami art. 87§1 k.k.). Żadna z tych kar nie została do chwili obecnej wykonana. Nie zachodzi również negatywna przesłanka, o jakiej mowa w art. 85§3 k.k. Zgodnie z tym przepisem, jeżeli po rozpoczęciu a przed zakończeniem wykonywania kary lub kary łącznej sprawca popełnił przestępstwo, za które orzeczono karę tego samego rodzaju lub inną podlegającą łączeniu, orzeczone kara nie podlega łączeniu z karą odbywaną w czasie popełnienia czynu. W sprawie II K 691/14 skazany karę pozbawienia wolności rozpoczął odbywać 31 sierpnia 2016 r. a czyny w sprawie II K 928/15 popełniono w okresie do 20 października 2015 r. Natomiast czyny, za które w sprawie II K 691/14 orzeczono kary grzywny dokonane zostały pomiędzy styczniem

2007 r. a styczniem 2008 r. (wyrok z 13.11.2015 r.) a przestępstwo osądzone w sprawie VII K 198/14 (wyrok z 23.09.2014 r.) popełniono 27 maja 2014 r.

Przy wymiarze kar łącznych sąd miał na uwadze granice orzekania określone w art. 86§1 i 2 k.k. jak również w art. 87§1 k.k. Kary te mógł wymierzyć w granicach odpowiednio:

kara pozbawienia wolności – od 2 lat do 2 lat i 3 miesięcy;

kara grzywny – od 200 stawek dziennych do 380 stawek dziennych (przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 20 złotych).

Zgodnie z treścią art. 85a k.k. orzekając karę łączną sąd bierze pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Uwzględniając, że cytowany przepis (art. 85a k.k.) nie zawiera katalogu enumeratywnego przesłanek decydujących o wymiarze kary łącznej – za czym przemawia użycie przez ustawodawcę zwrotu „przede wszystkim” – za aktualne uznać wypada tym samym poglądy doktryny i judykatury ukształtowane na bazie stanu prawnego obowiązującego przed 01 lipca 2015 r. Za trafne zatem przyjąć należy w dalszym ciągu stanowisko, że „zastosowanie zasady absorpcji, asperacji czy kumulacji przy orzekaniu tak kary łącznej, jak i wydawaniu wyroku łącznego, uwarunkowane jest również relacjami zachodzącymi pomiędzy prawomocnie osądzonymi czynami objętymi tymże skazaniem. Relacje te sprowadzają się przy tym do ustalenia, jak bliski jest związek przedmiotowo – podmiotowy łączący te czyny oraz w jaki odstępach czasu zostały one popełnione” (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 09 maja 2001 r., II AKa 63/01, Prok. I Pr. 2002, z. 7 – 8, poz. 20, postanowienie Sądu Najwyższego z 07 października 2002 r. II KK 270/02 LEX nr 55547). Zasada absorpcji czy kumulacji jako rozwiązania skrajne, powinny być rozstrzygnięciami o charakterze wyjątkowym (za: wyrok Sądu Najwyższego z 02 grudnia 1975 r. – Rw 628/75 – OSN KW 1976, z. 2 poz. 33). Kara łączna bowiem to szczególna kara wymierzana niejako „na nowo” i jako taka stanowić winna syntetyczną całościową ocenę zachowania sprawcy, będąc właściwą, celową z punktu widzenia prewencyjnego reakcją na popełnione przez niego czyny i jako taka nie może i nie powinna być postrzegana jako instytucja mająca działać na korzyść skazanego, ale jako instytucja gwarantująca racjonalną politykę karania w stosunku do sprawcy wielości przestępstw.

Mając na względzie powyższe wskazać należy, że pomiędzy pozostającymi w zbiegu przestępstwami M. Ś. (1) nie istnieje bliski związek przedmiotowy czy też podmiotowy uzasadniający ukształtowanie kary w wyroku łącznym w kierunku postulowanym przez skazanego (już we wniosku o wydanie wyroku łącznego) czy na zasadzie pełnej absorpcji. Uwagi te jednakże nie mogą mieć priorytetowego znaczenia wobec regulacji zwartych w przepisie art. 85a k.k.

W świetle powyższego stwierdzić należy, że M. Ś. (1) był czterokrotnie karany za przestępstwa. W żadnej bowiem mierze nie można czynić jakichkolwiek rozważań odnośnie okoliczności mających wpływ na wymiar kary łącznej co do wcześniejszych orzeczeń dotyczących wymienionego (dotyczy to orzeczeń ferowanych w sprawach II K 78/93, II K 37/98, II K 730/00 i VII K 903/04 Sądu Rejonowego w Sieradzu oraz II K 57/93 b. Sądu Wojewódzkiego w Sieradzu uwidoczonych w informacji z Krajowego Rejestru Karnego znajdujących się w załączonych aktach), co wynika z kategorię brzmienia art. 106 k.k. Podobnego zapatrywania wymaga wydany 10.09.2010 r. wyrok A. L. (Niemcy) w sprawie 711 Js (...)–63 Cs 181/10, które to rozstrzygnięcie również nie mogło stanowić elementu do orzekania kary łącznej, a to ze względu na regulację z art. 92a k.k.

M. Ś. (1) był skazywany za przestępstwa określne w:

art. 270§1 k.k. popełnione w 2014 r.;

art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. „o przeciwdziałaniu narkomanii” w zw. z at. 12 popełnione w dacie 2007 – 2008 r.;

art. 209§1 k.k. popełnione na przestrzeni 2012 – 2015 r.

Widać z tego, że trudno mówić o bliskim związku przedmiotowo – podmiotowym tych czynów. Były one skierowane przeciwko innym dobrom prawnie chronionym. Na przeszkodzie zastosowania zasady pełnej absorpcji stoi również fakt, że przestępstwo z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii jest czynem o dużym ciężarze gatunkowym.

Za złagodzeniem wymiaru kary łącznej przemawia natomiast postawa skazanego w trakcie odbywania kary pozbawienia wolności. Zaprezentowana powyżej opinia o skazanym uwidocznia postępowanie M. Ś. (1) w warunkach izolacji, które winno być ocenione w sposób pozytywny. Chociaż prognoza penitencjarna co do niego nie jest pewna, to zasadnym jest stwierdzenie, że proces resocjalizacji skazanego przebiega w sposób prawidłowy.

Powyższe okoliczności przemawiają za połączeniem skazań na zasadzie asperacji, a wobec tego orzeczono wobec M. Ś. (1):

jedną łączną karę 2 lat i 1 miesiąca pozbawienia wolności w miejsce kary 2 lat pozbawienia wolności wymierzonej wyrokiem wydanym w sprawie II K 691/14 Sądu Rejonowego w Sieradzu i kary 6 miesięcy ograniczenia wolności wymierzonej wyrokiem wydanym w sprawie II K 928/15 Sądu Rejonowego w Sieradzu;

jedną łączną karę 280 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 złotych w miejsce kary 200 stawek dziennych grzywny z ustaleniem wysokości jednej stawki na kwotę 10 złotych wymierzonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Lipnie w sprawie VII K 198/14 i kary 180 stawek dziennych grzywny z ustaleniem wysokości jednej stawki na kwotę 10 złotych wymierzonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Sieradzu w sprawie II K 691/14.

Kary łączne zarówno pozbawienia wolności jak i grzywny tak obecnie ukształtowane w należyty sposób realizują cele, o jakich mowa w art. 85a k.k.

Natomiast – ze względu na istnienie negatywnej przesłanki określonej w art. 85§3 k.k. – umorzono postępowanie o wydanie wyroku łącznego co do wyroku z dnia 07 lutego 2013 r. wydanego w sprawie II K 36/10 Sądu Okręgowego w Sieradzu.

Nadto uznano, że wyroki:

Sądu Rejonowego w Lipnie wydany w sprawie VII K 198/14 co do kary grzywny;

Sądu Rejonowego w Sieradzu wydany w sprawie II K 691/14 co do kary pozbawienia wolności oraz kary grzywny;

Sądu Rejonowego w Sieradzu wydany w sprawie II K 928/15 co do kary ograniczenia wolności,

są pochłonięte przedmiotowym wyrokiem łącznym, zaś w pozostałym zakresie wyroki te nadal podlegają odrębnemu wykonaniu.

Na poczet orzeczonych kar łącznych:

pozbawienia wolności – zaliczono okres zatrzymania M. Ś. w sprawie II K 691/14 Sądu Rejonowego w Sieradzu w dniu 20 maja 2009 r. (jeden dzień) oraz okres odbywania kary izolacyjnej w tej sprawie;

grzywny – zaliczono uiszczoną tytułem grzywny w sprawie VII K 198/14 Sądu Rejonowego w Lipnie kwotę 493,00 złote.

W związku z tym, że skazany przebywa obecnie w zakładzie karnym jego możliwości zarobkowe są ograniczone. Obciążony jest obowiązkiem alimentacyjnym i posiada z tego tytułu znaczne zadłużenie. Dlatego też sąd zwolnił M. Ś. (1) od zapłaty poniesionych w sprawie o wydanie wyroku łącznego wydatków.